

Medlem for Københavns 10de Valgkreds, da han forhandlede dels med Udvalget og dels med Ministeren om denne Sag.

Dernæst vil jeg gøre et Par Bemærkninger om Indretningen af Rigsdagslokalerne i Slottet. Det fremgaar af Udtalelserne, at man vilde lade Rigsdagen faa Indflydelse paa Rigsdagsfløjens Lokalteter. Efter den Model og de Tegninger, der foreligge, er det nu saadan, at Folketings-salen kun vil faa Lys fra den ene Side, og at den er lagt saa langt bort fra Landstingssalen, som den overhovedet kan komme. Det vilde ganske sikkert have været praktisk bedre, om man havde lagt Landstingssalen og Folketingsalen midt i Rigsdagsfløjen og saa havde grupperet Bureauet og de andre Lokalteter uden om disse. Derved vilde man have haft en nem Adgang for de to Tings Medlemmer til gensidig at overvære hinandens Møder og til at komme ind i de forskellige Lokaler, og dette vilde dog næppe være uden Betydning. Dertil kommer, at Folketingssalen kun faar Lys fra een Side, og at den, saa vidt man kan se af Tegningerne, kun er beregnet paa at skulle indeholde 132 Pladser. Jeg ved ikke, hvordan man er i Stand til at indrette en Folketingssal med 132 Pladser, naar Ministeriet dog efter Sigende paatænker at forelægge et Forslag sigtende til at opfylde Grundlovens Bud om Folketingskredsene her i Landet, hvorefter vi antagelig kunne vente et Forslag fra den højtærede Indenrigsminister, gaarende ud paa, at vi skulle have 160 Folketingsmænd. Det er da ret mærkværdigt, forekommer det mig, at man vil indrette en ny Folketingssal i et nyt Slot eller en ny Bygning, hvad man nu vil kalde det, med kun Plads til 132 Folketingsmænd.

Jeg har ønsket at fremsætte disse Udtalelser, fordi det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds's Stilling til Gennemførelsen af denne Plan om Slottets Genopførelse har været i høj Grad afhængig af, at der blev taget Hensyn til hans Henstillinger. Det var ganske sikkert en Sag af overordentlig stor Betydning for den højtærede Minister. Jeg forstaaar derfor, at man dengang har givet Løfter og Forsikringer om at tage Hensyn til Kravene om Færdsaarerne, og jeg beklager meget, at den højtærede Minister, saavidt det kan skønnes i alt Fald, har tilsidesat de Løfter, han dengang har givet, og nu er i Færd med at gennemføre Slottets Opbygning uden at tage Hensyn til de Forsættninger, der have været bestemmende

for adskillige Medlemmer paa det Tidspunkt, da Sagen gennemførtes.

Meyer: Det er ikke med megen Lyst, jeg tager Ordet, da der allerede har været en saa vidtgaende Debat, at man næsten burde udmærkes for at tie stille. Ikke desmindre forekommer det mig at være paa sin Plads, om jeg tillader mig at fremkomme med nogle faa Udtalelser i Anledning af, hvad der her er fremkommet vedrørende selve Socialismen. Denne synes jo at være bleven et staaende Tema ved Finanslovbehandlingerne og bliver det mere og mere Aar for Aar, noget, der i og for sig er meget glædeligt og naturligt, da en saa stor Bevægelse som den, til hvilken jeg har den Ære at høre, i en stedse stigende Grad maa paatvinge sig Interessen. Der er faldet Udtalelser her fra forskellige Sider, baade fra Højre og Venstre, og alle synes at samle sig i dette fælles, at Socialismen er en Hjendé af og Fare for de konservative Partier. Til disse regne sig baade det gamle Højre, de moderate, Venstrereformpartiet og Løsgængergruppen, der jo har sit eget Parti, Partiet Reventlow, hvis Formand i sin Tale her forleden kom ind paa Socialismen. Jeg finder Anledning til at fremkomme med nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der saaledes ere faldne, idet jeg synes, det vilde være urimeligt, om man lod staa uimodsaagt enkelte af disse Udtalelser, som forekomme mig at være ganske misvisende.

Det kunde maaske være ganske rart, om de statsopholdende Partier kunde faa det indrettet saa udmærket, at man fik isoleret Socialdemokraterne, saaledes at de kunde sige til Vælgerne: Her have I de rigtige Samfundsfjender, de, der ikke ville have en rolig, besindig Samfundsudvikling, og de, der ville vælte alt over Ende. Det ærede Medlem for Maribo (Chr. Reventlow) udtalte, at Socialdemokraterne ere ikke rigtige Socialdemokrater, i alt Fald ikke rigtige Marxianere. De have forladt deres Grundprincip og ere blevne moderate. Det ærede Medlem gik saa vidt, at han mente, at man kunde finde Karl Marx paa et Museum, og at denne Socialvidenskabsmand ikke længere var berettiget til at regnes med mellem de egentlige Nutids-socialdemokrater, der trofast arbejde sammen med alle andre Partier paa Skridt for Skridt at gøre Samfundet bedre. Det ærede Medlem udtalte sig i den Anledning saaledes, at man vidste ikke, hvad Socia-